

ת"פ (חיפה) 21291-04-23 - מדינת ישראל נ' אורן מור (עציר),

ת"פ (חיפה) 21291-04-23 - מדינת ישראל נ' אורן מור, מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 21291-04-23

מדינת ישראל

נגד

אורן מור (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

[29.07.2024]

לפני כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של שימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.
2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם. עובדות כתב האישום המתוקן
3. הנאשם הנו הבעלים של רכב מזדה, מ.ר. 69-176-65 (להלן: "הרכב"). לפני ה- 28/03/23 שעה 18:20, השתמש הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין ובסם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית, ללא היתר או רישיון מאת המנהל. בתאריך 28/3/23, עובר לשעה 18:20 (החזיק הנאשם ברכב במושב שליד הנהג, ב-2 קופסאות עגולות בקוקאין במשקל כולל נטו של 0.8272 גרם וקנבוס במשקל כולל נטו של 5.19 גרם, ובכיס גב מושב שליד הנהג, בשקית ובה הרואין במשקל כולל נטו של 200.97 גרם. באותו מועד נהג הנאשם ברכבו בכביש 4 כשהוא תחת השפעת הסמים המסוכנים אותם צרך כאמור לעיל. כמו כן, היה ברשותו סך של 26,470 ₪ במזומן (להלן: "הכסף") אותו החזיק ברכב, בנרתיק במושב שליד הנהג. ראיות המאשימה לעונש
4. הוגש גיליון הרשעות תעבורה של הנאשם 1 (תע/1), והערכת שווי רכב (תע/2). ראיות הנאשם לעונש

5. הוגש אישור רשמי על מהלך שירות צבאי (נע/1) , אישור על תקופות מילואים (נע/2), מסמכים רפואיים של הנאשם (נע/3), מאמר על מחלת סקביאס (גרדת) מאת פרופ' ארנון כהן (נע/4). עיקר טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה סבורה כי מעשיו של הנאשם כמתואר לעיל מהווים אירוע אחד ובהתאם גם יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. הפנתה לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם לרבות הצורך בשמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות כתוצאה ישירה או עקיפה של השימוש בסמים. טענה כי מדובר בפגיעה רחבת היקף, הן באופן ישיר והן באופן עקיף, והשלכותיה ניכרות לא פעם על הפרט ועל משפחתו בתחום התפקודי, הבריאותי, הכלכלי, החברתי והנפשי. השימוש בסם אינו פוגע רק במשתמש עצמו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה ומכאן נקבעה מדיניות מחמירה במסגרת המאבק בנגע הסמים. הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לאורך השנים ציינה כי במסגרת המאבק בנגע הסמים, נסוגים, בדרך כלל, השיקולים האישיים של העבריין וכי יש ליתן משקל נכבד לשיקולי ההרתעה, זאת על מנת להעביר מסר ברור לעבריינים פוטנציאליים. אשר לנסיבות ביצוע העבירות טענה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מוחלט ומלא, הנאשם יכול היה בכל רגע נתון להימנע ממעשיו, אולם בחר שלא לעשות כן. מה גם, שהנאשם יכול היה להבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם, אך דבר זה לא מנע ממנו לעשותם. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הפנתה להודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, זאת טרם החלו בשמיעת העדים בתיק, בכך, חסך הנאשם בזמן שיפוטי יקר ולהיעדר עבר פלילי. הפנתה למדיניות הענישה הנהוגה והדגישה כי לא בכדי קבע המחוקק כי הענישה המקסימלית לצד העבירה המיוחסת לנאשם היא עשרים שנות מאסר. במקרים כגון אלה, כאשר מדובר בעבירות של החזקת סמים קשים בכמויות כה גדולות, מתחייב רף ענישה מחמיר ומרתיע הכולל מאסר משמעותי בפועל והפנתה לפסיקה המציגה מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל בגין החזקת של סם מסוכן מסוג קוקאין/הרואין בכמויות קטנות יותר מהמקרה הנדון. לסיכום טענה המאשימה למתחם העונש ההולם שנע בין 4-6 שנות מאסר בפועל, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, בצד מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס כספי, וחילוט רכב המזדה והכסף שנתפס ברכבו בסך 26,470 ₪ במזומן. עיקר טיעוני ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו המידית של הנאשם בכתב אישום מתוקן ללא הסכמות לעניין העונש. הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם בן 41, ללא עבר פלילי, שכל חייו ניהל חיים נורמטיביים, עולם הפשע זר לו לחלוטין, ואין לא לו פרופיל עברייני חרף העובדה שגדל בבית קשה עם בעיות. עוד ציין כי מדובר במי ששירת שירות צבאי כמפקד, שירת במילואים עד סמוך לאותו מקרה. ציין כי אמו של הנאשם חולה עד מאוד, אביו לוקה בנפשו, והוא אינו מצוי עמם ועם שני אחריו בקשר רציף. אשר לנסיבות ביצוע העבירות הפנה לכך שהנאשם חווה משבר אישי ומעד לראשונה בחייו. הפנה לעובדה שהנאשם עצור למעלה מ-15 חודשים, זה מעצרו הראשון, הוא נעדר גורמי תמיכה משמעותיים ולכן לא נעצר באיזוק אלקטרוני ונותר במעצר. הדגיש כי לא מדובר במעצר רגיל בפרט נוכח העובדה שחלה במהלך מעצרו הוא מצוי בבידוד מזה תקופה ארוכה, כך שתנאי המעצר קשים שבעתיים עבורו. אשר למצבו הרפואי הפנה לכך שחודש אוגוסט ספטמבר 2023, במהלך המעצר, הוא נדבק בסקביאס נורבגי שהטיפול בו קשה והסבל רב. בהקשר זה ציין כי נוכח העובדה שהוא מצוי בתא עם חולים אחרים באותה מחלה הוא חוזר ונדבק בה והמחלה ממשיכה להתפשט לכל חלקי גופו, פירט את תופעות המחלה, הסבל הרב, הגרד הבלתי פוסק, הדלקות, והיעדר שינה מזה כ-10 חודשים בתנאי מעצר קשים לרבות בידוד והיעדר טיפול הולם. בהתאם טען כי כאשר מדובר בנסיבות רפואיות חריגות יש לתת לך משקל של ממש בעניין קביעת העונש בתוך המתחם. הציג אסופת פסיקה שכוללת פסקי דין בכמויות סם דומות, בהם נקבעו שתחילתם ב-18 חודשי מאסר בפועל. במכלול הנסיבות טען כי יש מקם את העונש ברף התחתון של המתחם ואף להסתפק בימי מעצרו, ענישה שלא תהווה חריגה יוצאת דופן או משמעותית מהמתחם. ביקש שלא להכריז עליו סוחר סמים, לא להורות על חילוט הכסף והרכב, זאת מהטעם שמדובר באירוע ראשון בחייו ובעבירה של החזקה להבדיל מעבירות של סחר או ביצוע עסקה או גידול.

8. הנאשם עצמו פירט כי מזה 10 חודשים מצבו אינו טוב, הוא סובל סבל נוראי, הטיפולים אינם עוזרים לו, הוא אינו ישן בלילות, בקושי מתפקד, מצוי בבידוד, גופו מלא בפצעים מגרדים והוא מותש פיזית ונפשית. עוד ציין כי כל חייו שמר על החוק, שירת את המדינה, ועבר משבר קשה שהביא לשינוי בהתנהגותו וגרם לביצוע העבירות והוא מצר על כך.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

9. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו. ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם

10. עבירות הסמים פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחוננו ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים לרבות הצורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש באותם סמים. הפסיקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, לרבות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, וכן ייצורו, הכנתו והפקתו, וזאת נוכח הסכנות הטמונות בביצוע עבירות אלו באופן ישיר ובאופן עקיף גם יחד. ראה דבריו של כב' השופט נ. הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה "את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה". בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, נקבע כי הענישה אמורה "לשקף את הצורך הדחוק להביא להדברת הנגע". ראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל: "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ... ידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

נסיבות ביצוע העבירות

11. מדובר בנאשם בגיר אשר הבין את הפסול במעשיו ואת השלכותיהם, וחלקו בביצוע העבירות הינו מלא ומוחלט. מדובר בהחזקה של סם קשה מסוג הרואין בכמות גדולה של יותר מ- 200 גרם. בנוסף הנאשם נהג תחת השפעת סם ובכך סיכן את עצמו את ציבור המשתמשים בדרך והחזיק בכמויות קטנות יותר סמים מסוג קוקאין וקנבוס (כ- 0.8 ג' וכ- 5 ג' בהתאמה).

12. נסיבות החזקת הסמים לא הובררה אך אין בכך כדי להוות נסיבה לקולה נוכח הכמות הגדולה של ההרואין בה הנאשם החזיק.

13. במכלול הנסיבות אני סבור, שבמקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירות בהן הנאשם הורשע, מצויה ברף חומרה בינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

14. בע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל - נדחה ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש המחוזי בבאר-שבע, במסגרתו נגזרו על המערער 36 חודשי מאסר בפועל בגין לאחר שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 112 גרם. בית המשפט העליון ציין, כי רמת הענישה שנקבעה בפסיקה, בעבירה של החזקת סם מסוג הרואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 - 5 שנות מאסר. ברע"פ 894/16 פרץ נ' מדינת ישראל - הורשע הנאשם, בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם. על הנאשם נגזרו של 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, התחייבות כספית בסכום של 2,000 ₪ ופסילה על תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בבע"פ 1883/17 יצחק נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בהחזקת 199.3 גרם אקסטזי והוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס שם נקבע מתחם עונש הולם בין 15-36 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 7196/11 מדינת ישראל נגד אביחי ביזאוי - הנאשם הורשע בהחזקת 119.6 גרם קוקאין ו- 4 כדורי MDMA. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ומאסר על תנאי, זאת בהתחשב בגילו הצעיר, עבר הפלילי הקל, המלצת שרות המבחן, והעובדה שהנאשם היה נתון במעצר בית קרוב לשלוש שנים. בעפ"ג (מרכז) 41795-11-18 חזן נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 37.8942 גרם ומשקל אלקטרוני. על הנאשם הוטל מאסר לתקופה של 32 חודשים, והופעל מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בעפ"ג (מרכז) 62489-07-17 אבו דקה נ' מדינת ישראל- הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 29.95 גרם נטו. על הנאשם הוטל מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בע"פ 6277/14 אברהם משלטי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ-51 גרם, שקיות ניילון קטנות ומשקל אלקטרוני. נקבע מתחם ענישה של 3 עד 5 שנות מאסר. על הנאשם נגזר עונש של 4 שנות מאסר בפועל. ערעור על גזר הדין נדחה. בת"פ 39299-11-18 מ"י נ' גלוחובסקי הנאשם הורשע בהחזקת 101 גרם הרואין ו-8.2 גרם קוקאין, כשהם מחולקים למנות. נקבע מתחם עונש הולם שבין 3-5 שנות מאסר. על הנאשם הוטלו 38 חודשי מאסר בפועל. בת"פ 47757-02-18 מדינת ישראל נ' עמאש הנאשם הורשע בהחזקת 69 גרם הרואין ו-4 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נמחק לאחר שקיבל את המלצת בית המשפט העליון. לסיכום מתחם העונש ההולם
15. עונש המאסר המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירות נשוא כתב האישום עומד על 20 שנה.
16. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, כמות וסוג הסם שנתפס, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 36 חודשים ולא יעלה 66 חודשים בצד עונשים נלווים.
17. בכל הנוגע לרכיב הפסילה בפועל נוכח נסיבות ביצוע העבירות, השימוש ברכב, והעובדה שהנאשם נהג תחת השפעת סם (הגם שלא הואשם בעבירה של נהיגה בשכרות/תחת השפעת סמים) אני סבור שמתחם העונש צריך לכלול רכיב של פסילה בפועל שלא יפחת מ-24 חודשים ולא יעלה על 48 חודשים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות
18. לקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן החיסכון בזמן שיפוטי. כן תובאנה בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט לעיל, גילו, העובדה ששירת שירות סדיר ושירות מילואים, ניהל אורח נורמטיבי, היותו נעדר כל עבר פלילי, והעובדה שמדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. משקל משמעותי יינתן למצבו הרפואי של הנאשם והסבל הרב בו הוא נתון בעקבות מחלתו והכל כשהוא מצוי בתנאי מעצר, ואף בבידוד מפאת מצבו הרפואי. כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר בפרט כאשר הנאשם סובל מאוד מפאת מצבו הרפואי.
19. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2005 ולחובתו 22 הרשעות במגוון עבירות שהחמורה שבהן הינה גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש משנת 2019.

20. במכלול הנסיבות אני סבור שיש להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

21. הכרזה על הנאשם כ"סוחר סמים" וחילוט הרכב והכסף שנתפסו המאשימה עתרה להכריז על הנאשם "סוחר סמים" ולחלט את הרכב בו נתפס הסם ואת הסכום במזומן שנתפס ברכב כמפורט בכתב האישום המתוקן. ההגנה התנגדה להכריז על הנאשם כסוחר סמים מהטעם שמדובר באירוע ראשון בחייו של הנאשם, ובעובדה שלא הורשע בסחר בסם מסוכן או גידול סם או עסקה אחרת בסם.

22. בהתאם לסעיף 36א(ב) (לפקודת הסמים המסוכנים (להלן: "הפקודה")): "בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

המונח "עבירה של עסקת סמים" מוגדר בסעיף 1 לפקודה: "עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנה או יותר".

23. בענייננו, הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי. העונש המרבי שנקבע בחוק בגין עבירה זו הינו עשרים שנות מאסר, ובהתאם יש לראות את הנאשם כמי שהורשע בעסקת סמים. כתב האישום אמנם אינו מייחס לנאשם הפקת רווח, עם זאת החזקת כמות כה גדולה של סם מסוכן מסוג הרואין (כ- 200 גרם) מצביעה על כוונתו להפיק רווח. הנאשם מצדו לא הביא כל ראיה לסתירת החזקה או המסקנה הנ"ל, ומכאן שמדובר במסקנה ההגיונית היחידה. ראה לעניין זה דב"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל שם נקבע כי "על-מנת להפריך את המסקנה הטבעית הנובעת מהנסיבות שתוארו, צריך היה העותר לספק הסברים אשר יוכלו להקהות את עוקצן של העובדות, וכי משלא עשה כן עומדת המסקנה הנובעת מהן בקריטריון הדרוש של למעלה מספק סביר".

בנוסף, באותו האירוע הנאשם החזיק בסכום נכבד של כסף מזומן (כ- 26,000 ₪) גם כן ללא כל מתן הסבר כלשהו שאינו קשור בסמים וכן החזיק בסם מסוגים שונים (הרואין, קוקאין וקנביס), עובדות שאף הן תומכות בכך שהחזיק בסמים למטרת רווח. בהתאם אני מקבל את עתירת המאשימה ומכריז על הנאשם "סוחר סמים".

24. סעיף 31(6) (ב) (לפקודת הסמים המסוכנים) קובע כי רכוש המצוי בחזקתו של הנידון ייראה כרכושו אלא אם הוכיח שהרכוש הוא של זולתו. בהתאם יש לראות את הרכוש שחילוטו מתבקש כרכושו של הנאשם. הנאשם לא טען אחרת. אמנם מדובר באירוע פלילי ראשון של הנאשם, אך נוכח חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, ובפרט העובדה שהרכב שימש להחזקת הסם, הרי שקיימת זיקה ישירה בין הרכב לביצוע העבירה. כאמור הנאשם לא סיפק כל הסבר להימצאות סכום כה משמעותי של מזומן באותו האירוע.

25. בהתאם אני מקבל את עתירת המאשימה לחילוט הרכב והכסף.

26. נוכח העובדה שבדעתי לחלט את הרכב ואת הכסף, ובהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ותקופת המאסר המשמעותית שתוטל עליו, לא יוטל קנס.

27. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 28.3.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת סמים מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירת סמים מסוג עוון או עבירה של נהיגה בשכרות או עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 24 חודשי פסילה בפועל מלנהוג או מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה וזאת החל מיום שחרורו ממאסרו ובמצטבר לכל פסילה אחרת בה הנאשם נתון.

מוסברת לנאשם חובת הפקדת רישיונו במזכירות בית המשפט מיד עם שחרורו ממאסרו, ובהיעדר רישיון נהיגה תקף תצהיר ערוך כדין.

אני מורה על חילוט הרכב והכסף שנתפסו לטובת אוצר המדינה.

אני מורה על השמדת הסמים שנתפסו וזאת מיד לאחר שפסק הדין יהפוך לחלוט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ד, 29 יולי 2024, בהעדר הצדדים.